

ŠOLA: OŠ Prežihovega Voranca, Ravne na Koroškem

UČITELJICA: Vanja Benko (zbrala in uredila)

TEMA: PRISPEVKI PREŽIHOVCEV

Učenci, učitelji in starši **SMO V ČASU KORONA KRIZE** ustvarjalni, sodelujemo, si pomagamo, držimo skupaj, krizni čas nas je povezal, spoznali smo, kako lepo nam je bilo. **Učimo se drug od drugega, učimo se za drugačno življenje.** Ne vemo, kakšen bo svet v prihodnje, zato začenjamo ceniti sebe in druge, začenjamo **živeti za drugačno življenje, ki je pred nami.**

Koronavirus je naše življenje postavil na glavo. Pouk na daljavo, srečanja le na daljavo ... Smo kot zaporniki. Kje je naše svobodno gibanje? Kje so naši sončni (in brezskrbni) dnevi? Na pohodu je gospa Kriza na vseh področjih. S skupnimi močmi moramo premagati nevidnega in nevidnega sovražnika.

Pozdravljam vas v upanju, da se kmalu vidimo v živo in si stisnemo roko. Do takrat pa objemček na daljavo.

Vanja Benko, učiteljica

Odkar smo v karanteni (ne smemo zapuščati doma ali se družiti), zelo mi je dolgčas. Počutim se osamljenega in odtrganega od sveta. Dela za šolo je veliko, še posebej zdaj, ko pridobivamo ocene. Zato res komaj čakam, da se vrnemo v šolske klopi in imamo spet normalen pouk.

Vaš Aljaž Bobek, 9. b

Nikoli si nisem mislila, da se mi bo zgodilo kaj takega. Ljudje hodijo z maskami in rokavicami po ulicah, ne smemo iz hiše, po poročilih poslušamo, kako so se poostriili ukrepi. Nikoli si ne bi mislila, ampak prav pogrešam šolo, pogrešam prijatelje, zabavo in druženje. Ko pogledam po ulici, se mi zdi kar grozljivo, kot bi »vesoljci« hodili po ulici. Vsako jutro vstanem in si rečem: »Ojoj, pozabila sem vstati, imam pa ja pouk!« Nato se spomnim, da res ni pouka. Upam, da je to samo nočna mora, ampak žal ni, to je resničnost in moramo vsi ljudje pomagati pri tem, da bo te more čimprej konec. Upoštevati moramo pravila, ki so nam dana ter ostajati doma.

Kaj je zdaj?
Kaj dogaja?
Korona virus nam vsem nagaja.
Vsi zelo žalostni smo,
ker brez valet in končnega izleta ostali smo.
Šola nam ni več zabava,
saj doma je zdaj vsa moja družba prava.
Zdaj doma gulimo pisalne mize,
dokler ne pridemo iz krize.
Učitelji z nami zadovoljni so,
ker se z nalogami tako trudimo.
Čeprav je zunaj lepo vreme,
nam šola ni v nobeno breme.
Vsi ministri glave skup tiščijo,
da virus hitro ukrotijo.
Ko pa se vse umiri,
na izlet pojdemo mi.

Neža Cesar, 9. b

Zgodilo se je to, kar se še ni nikoli. Svet se je ustavil. Ne smemo v šole, na avtobuse, na stadione, v kinodvorane, na koncerte, ne smemo se družiti s prijatelji ... Vsakdo nas lahko okuži. Drug drugemu smo postali nevarni.

Vsakega zla je enkrat konec in želim si, da bi ta zoprni virus nekega dne izginil. S skupnimi močmi, z razumevanjem in s potrpežljivostjo moramo to doseči. Mogoče pa bomo spoznali, da je treba ceniti vse, kar nam je dano in kar imamo na razpolago.

Urban Butolen, 8. b

Razmišljam, kaj bi še delal in naredil,
da dolgčas bi prepodil.
Žalost se mi na obraz prikrade,
ker brez prijateljev so moje sanje prazne.
Želim si,
da ta bolezen čim prej mine,
da se vrnemo v vsakdanje rime,

da veselje spet bo zaživel med nami vsak dan
in na ustih zaigral bo nasmeh iskan.

Jaka Godec, 9. b

Spet nov dan,
ampak nikjer drugje kot doma.

V izolaciji vsi čepimo,
ker korone se bojimo.

Šola se končala ni,
ker od doma moramo delati vsi.

To je mučno, to je stresno,
to je psihično in resno.

Raje v šolo bi hodila,
ker več bi se naučila.

Komaj čakam, da se to konča,
saj doma je že cela klavnica.

Alisa Merkač, 9. a

7. aprila je DAN ZDRAVJA. Za svoje zdravje moramo skrbeti sleherni dan (poskrbimo za zdrav življenjski slog, da se gibljemo in se zdravo prehranjujemo, pijemo vodo, skrbimo za počitek in čim boljše izkoristimo svoj prosti čas. V petek, 10. aprila, smo imeli dan zdravja. Zdelo se mi je zanimivo in prav, sploh primerno za zdaj, da smo vsi namenili posebej en dan svojemu zdravju, ki ga v tem trenutku najbolj potrebujemo. Tudi moja brata (sedmošolca) sta se aktivno lotila vadbe in poskrbela za ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU.

Ob koncu našega dne smo izdelali METULJE PRIJATELJSTVA, ki si jih lahko ogledate v posebnem kotičku naše spletne strani.

Lana Lampret, 9. b

ŽALOSTNI OTROCI IN ZAPRTA IGRIŠČA

Bila so igrišča polna otrok,
smeh se je slišal povsod naokrog.
Tobogan, gugalnica, igračka vsaka,
imela je svojega junaka.
Gor in dol, sem ter tja,
radosti bilo je do neba.

Mamice pa na klopeh so pazile,
da njihove bučke ne bi prask dobile
in bi se prijateljstva med seboj naučile.

A zdaj dosegel nas je virus hud,
igrišča odel v temen obup.

Igrala samevajo - otroci pa doma žalostno prepevajo:

*VIRUS, VIRUS ODIDI ŽE STRAN,
DA ZOPET S PRIJATELJI NA IGRIŠČIH
LAHKO SI BOMO KRAJŠALI DAN.*

Špela Preglav, 7. a

NAŠ PLANET SVETOVNI DAN ZEMLJE (22. 4.)

Če hočemo živeti,
moramo razumeti,
da je Zemlja edini planet,
na katerem se da živeti'.

Zakaj smetimo,
če to je zaman?
Raje recikliraj
in ne meci stran!

Spomni se živali,
jim je to všeč.
Spomni se na rože,
saj ne bo jih več.

Na Marsu je pretoplo,

zato živeli bi težko.

Dajmo se objet'
in rešit' naš planet.

Hana Mlakar, 6. a

Domišljija naših sedmošolcev nima meja, kako se **SODOBNI Martin KRPAN** spopada z novim **BRDAVSOM - KORONAVIRUSOM**.

Prosil sem ga, če nam lahko pomaga rešiti ljudi pred tem zahrbtnim in nevidnim virusom. Hudomušno se je nasmejaj, zamahnil z roko in poklical svojo kobilico. Pod sedlom je imel miniaturo mošnjiček. V njem so se zasvetila zlata solna zrna. Močno jih je stisnil in iz njih so pritekale tri zdravilne kapljice. Pihnil je vanje in nad nami je zažarel oblak, ki je v trenutku poškrupil Koroško in celotno ozemlje Slovenije. Nadležni virus je bil premagan.

V spomin na premagane težave so vaščani nad vasjo poleg stare vaške lipe zasadili novo, da bodo kasnejši rodovi pod njimi še naprej prirejali veselice v spomin na Krpanovo čudežno sol.

Urh Britovšek, 7. a

»Dragi Marko! Edina možnost, da se rešimo virusa, je, da se spremenim v tableto. Prosim, če me lahko daš v usta prvemu, ki je zbolel. Hvala!«

Ko sem to prebral, sem bil zelo žalosten, ker Martina Krpana ni bilo več, ampak hkrati vesel, ker je odkril zdravilo, kar sem si srčno želel.

Marko Matjašec, 7. a

»Pa si le prišel,« je rekel Martin. »Sedi, Adrian in poslušaj. Napotke, ki ti jih bom povedal zdaj, jutri zjutraj ob zori razpošlji. Najprej na NIJZ in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, potem predsedniku države, na Zavod za šolstvo, vsem staršem in delavcem.«

'V Triglavskem narodnem parku raste roža *crepis terglouesis*. Cvet je sestavljen iz mnogo majhnih jezičastih cvetkov rumene barve. Vsak nosi eno zdravilno sporočilo. V roži se pretaka tudi grenak mleček, ki bo človeštvo ozdravil koronavirusa, ampak le v primeru, če se bomo poleg redne higijene rok, zdrave prehrane in dovolj gibanja na svežem zraku držali tudi napotkov, da je zdravje največje darilo, zadovoljstvo, poštenost in sočutnost pa največje bogastvo.'

Vzel sem Krpanovo navodilo in se hitro odpravil nazaj proti domu. V glavi sem že koval načrt, kako bom dobljeno čim hitreje odposlal na prave naslove ...

Adrian Jandrič, 7. a

Takrat Krpan reče: »Če pa je tako, se bova virusa lotila na drugačen način.« Odšla sva do njegovih prijateljev v deželo zdravil. Ko sva prispela tja, so naju oblekli v čudna oblačila, v katera so bili oblečeni tudi sami. Prispela sva do sobe, kjer živijo lekadol, linex, aspirin in druga zdravila, ampak nobeno ni bilo pravo. Nato prispeva do oglasne deske, kjer izveva, da če hočeva zdravilo za KORONAVIRUS, se morava spopasti z gospodom Virusom. Zdravila je začel mešati kar Krpan sam, jaz pa sem mu pomagal, kar mi je naročil. Delala sva dneve in noči. Kar naenkrat pa Krpan poskoči od veselja in vzklikne: »Našla sva zdravilo, samo preizkusiti ga še morava!«

Jaroš Kališnik, 7. a

Martin je dvignil roke nad glavo in z neznanimi besedami zakričal nekaj v nebo kot nekakšen čarovnik. Takrat se je nad Guštanj spustil velik črn oblak – to je bil virus. Vsi, ki so se medtem iz radovednosti zbrali okoli naju, so z menoj vred v strahu gledali ta oblak. Martinova kobila je skočila, na široko odprla usta in pogoltnila oblak, ki se je približal. Obarvala se je na rdečo, zeleno, modro. Ko smo že mislili, da jo bo razneslo, je Krpan iz torbe potegnil steklenico in kobili ukazal: »Izpljuni!« Kobila je izpljunila oblak v steklenico, ki jo je Krpan kot blisk močno zaprl. Tako je bil virus za vedno ujet in nam nikoli več ni mogel škodovati.

Špela Preglav, 7. a

Ustvaril je zdravilo v obliki gumijastih medvedkov s sadnim okusom, ki je pomagalo obolelim. Ampak to še ni bilo vse, razvil je tudi smrtonosno cepivo za uničenje virusa, ki je krožilo okoli nas. Vedel sem, da je Martin v nevarnosti, bilo me je zelo strah, da ga virus ne bi ubil. Izsledil sem lokacijo njegovega telefona in ugotovil, kje se giblje. Z očetom sva se odpravila na Naravske ledine. Virus Korona je bil v koči, Martin ga je našel in se spopadel z njim. Virus je začel je napadati Martinova pljuča in ga hotel zadušiti. Martin je iz žepa vzel protistrup in ga uporabil, močno je zapičil injekcijo v srce Korone. Začutil je olajšanje v svojih pljučih, saj je virus začel izgubljati moč. Martin je videl, kako se Korona zmanjšuje in izginja. Bil je vesel, ker ga je premagal. Vsem obolelim, ki so pojedli bonbone, se je zdravstveno

stanje v hipu izboljšalo. Martin je v zahvalo dobil zgradbo, v kateri je bil raziskovalni laboratorij z najnovejšo opremo za raziskovanje virusov.

Igor Spasojevič, 7. b
